

# Nytår 1914-1915

**SENDER**

Louise Amstrup

**RECIPIENT**

Louise Brønsted

**FACTS**

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er dateret "14-15". Af indholdet fremgår det, at det er skrevet omkring nytår.

General comment:

Det vides ikke, hvem Martin var.

Louise Amstrup/Tante Visse havde udover broderen Albrecht Warberg (d. 1902), Frederik Warberg (død ung) og Conrad/Conne Warberg to søskende mere, hvis navne ikke umiddelbart kendes. Det må være dem, hun har savnet at mødes med.

Noget tyder på, at Nete Amstrup fik et barn udenfor ægteskabet (se hendes biografi). Det er uklart, om den omtalte svigersøn er Christian Holger Møller Hjorth, som Nete blev gift med i 1916.

Sender's location:

Ølstedgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Ellen Agnete Amstrup

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Else Birgitte Brønsted

Peter Oluf Brønsted

Holger Møller Hjorth

Marie Paludan

Albrecht Warberg

Conrad Warberg

Else Warberg

Frederik Warberg

Marie Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB3776

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til østfyns Museer fra en  
efterkommer af Louise Brønsted

TRANSCRIPTION

[Skrevet med blæk øverst s. 1:]

Ølstedgaard - 14 - 15

[Tilføjet med blyant derunder:]

1915

[Med blæk:]

Kære lille Muk!

Du har vel nok nu helt opgivet at høre fra mig men nu dages det. Naar man er kommen saa langt op i Aarene som jeg nu er det, gaar det mestendels lidt sent med Brevskrivningen. Naar rigtigt skulde have været, skulde Du have havt et Kort til Nytaar, nu faar Du i dets Sted et Brev. Jeg blev meget glad ved Juleaften at modtage den venlige Julehilsen fra Dig og Martin, glad ved at sé at I, endskønt vi jo nu næsten ved i saa mange Aar ikke at have mødtes - maa være blevne som fremmede for hverandre. endnu mindes mig ["endnu mindes mig" indsat over linjen] Men lad mig nu sé I til Somren tager en kraftig Beslutning og kommer og ser til Eders gamle [ulæseligt ord]. Jeg vilde dog saa gerne sé ["sé" indsat over linjen] Eder en Gang endnu. I forrige Maaned fyldte jeg de syvti Aar og uagtet jeg slet ikke føler mig gammel, saa ved jeg dog, at Tiden ikke kan være saa langt borte da jeg skal sige farvel til dem jeg her har kær; men Gudske Lov, for atter at mødes med alle dem jeg elskede og som er gaaet forud.

Fra mine Søskende hører jeg aldrig, det er som om Skilsmissen allerede var sket. Tante Else ["Else" indsat over linjen] og Nina har nyligt besøgt os, de kom for at fejre Fødselsdagen sammen med os Destoværre maatte vi savne Conne, han var ikke rask og med Aarene bleven noget skrøbelig. Men ellers en herlig Dag havde vi sammen hin halvfjerdsaaers Fødselsdag. Nu jeg har Nete hjemme, har jeg ingen Jomfru, jeg føler mig rask og kraftig nok til at styre mit Hus selv, men Søndag ["Søn" indsat over linjen] var Frk. Palam her fra Morgenstunden og til næste Dag for at tage af for mig. I Dagens Løb kom her jo nogle Gratulanter og dernæst havde vi en lille tarvelig Middag for vore nærmeste Venner. Men vi var ialt ikke flere end 11 til Bords og jeg havde faaet det indrettet saaledes, at Nete til den Tid kunde være helt færdig med sin Køkkengærning og være med ved Bordet, hende vilde jeg dog nødig savne i min Vennekreds. En Mængde dejlige Blomster, Breve og telegrammer indløb der, ret en [ulæseligt] som jeg altid vil [ulæseligt ord] Eders af at mindes. Jeg havde stor Lyst til en gang at se Dit Hjem og Dine Smaafolk, men det naar jeg ikke. Jeg holder ikke af at rejse ene og Nete kan jeg ikke faa med mig da der maa være en til at passe Husholdningen. Men hvad lille Muk! Der er saa mangen en Fugl man maa lade flyve og uopfyldte Ønsker ["Ønsker" indsat over linjen]

har man i almindelighed nok af - og kan dog være glad alligevel. - Nete har ellers - til min store Glæde - og helt imod min Forventning, udviklet til at blive en huslig og flink Pige; det var den Ulykke hun selv bragte sig i, der har udviklet hende til den gode Side, men der er heller aldrig noget saa ondt her i Verden, uden Gud jo føjer sin Velsignelse til. Det er min faste Overbevisning, ellers var Riget, Magten og Æren jo ikke heller hans. - Jeg er glad ved at have faaet Lov til at leve saa længe, at jeg selv kan være med til at bibringe Nete de Kundskaber i Husholdningen der jo er ganske nødvendige for en Landmands Kone. Det var ellers ikke en saadan Svigersøn jeg havde ønsket og ventet. Endnu er Forholdet imellem ham og vi noget køligt, men vi venter og længes efter at komme til at synes bedre om ham. Saavidt jeg kan se, er han udgaaet fra et alvorligt og godt Hjem. - Ja saa er jeg færdig! hils [ulæseligt ord] og hav det godt begge to fra Tante Visse

Qvædagspost - 14-15 -  
1915

Kære lille Niik!

Vi har vel nok nu lidt opgjort at høre for mig  
men midt i det. Når man er kommen ud  
langt op i kassen som jeg nu er det, og  
det uventede lidt end med Øresørens  
ring. Når rigtig skulde have været, skulde  
vi have hørt at kort til Nylæs, nu for det  
i det Sted at Øres. Jeg blev meget glad ved  
Juleaften at modtage den venlige Julekvi-  
len fra Meg og Moderen, glad ved at se at  
I endelig har vi jo nu været ved at se  
mange har ikke at have mødet. man vel  
blone som kommer for <sup>endnu mindre mig</sup> Louisa. Det  
lad mig nu se I til Døren Lagers  
Kraftig Beelitung og Komme og se  
til Edes gamle Kæder. Jeg vilde dog  
se gamle Edes en Gang endnu.

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

I forrige Maaned lyttte jeg de kjendte mekt herte vi en lille lavelig Mestag  
og i aften jeg ilck ikke føle mig gjen. for rove naameste Demmer. Men vi  
drel, zae det jeg dag, at tiden tilhøve var ialt ikke flere end 11 til 12 Bort  
vare sine lauge skatte de jeg skel, lidt og jeg laude fael de indtælltes eadebr,  
forret til dem jeg her lae skue, men det Nole til den sig knude var lalt  
Eidske Ros, for allet at makte met alle den flortig met sin kløtungekning og var  
jeg elskede og enne ee quæde forid. mest ved Bortel, laud vatte jeg dog  
I ha Hime bidthunde hote sig aldre, at yotigt laune a' min Demmer det d.  
og som den Epilummarin allekte der En skungte dytje Polomita, Pevre og  
skot. Samle lte Nere lae sig jeje herigt. Selegraand med indlæt de, rick en kelt  
at, de kam fut at fejne bidrelidageren og iom sig allid ail laue Elete af at  
men med ai, Herborvæne maate vi laue v'pinter. Jeg laude ilde Rypit til en lant  
Ganne, lae va ikke raie og med Clavene at de Hie Kljue og sine smafelt.  
klemme vort sketkelig. Men eller en men det maet jeg ikke. Jeg holdt ikke  
lealig Hage herte vi sabinner sin kelo af at rejse ene sig Nole. Sam sig ikke  
lysthaard bidrelidag. Nu sig lue Nole tjue for met mig de de maet velle en  
me, lae sig miger Nampent, sig sig lant sig at gætte bidrelidageren. Men  
raet og keltig vort bid at elpne mit laud lille Mick! der en ikke mange  
Kie, de lae, sken lutt og vort bid. Palam lae en sigt yvee vore laud flyge og  
for Norgemalindent og bid vore Hage vopflektte lant men ideminteligte  
for al Hage af for mig. I Hagenid det vort af - og kam vort vore vort allig  
Rom lae sig sigte Eddelantler og de. vel. -

503776  
Nelle har allei - til min store Glæde -  
og held i sinde min forventning, utvokle  
blev det blive en linselig og flink pige; der  
over den Ulykke hem selv bragte sig i, der  
har utvoklet Lende til den gode Side, men  
der er heller aldrig noget saa ondt her i  
Verden, siden Eder jo saage sin Ueliguel  
se til, det er min faste Overbevisning, alle  
over Rige, Magten og Uden jo ikke heller  
hans. - Jeg er glad over det have faaet Lov til  
at leve saa længe, at jeg selv kan være med  
til at betinge alle de Kendskaber i  
Hilfsalderingen der jo er ganske nødvendige  
for en Landmands Kone. Med urede  
ikke en saadan Svigerdatter jeg havde ønsket  
og ventet, Endnu er Forholdet imellem os  
og os noget koldt, men vi ventis og længe  
spis at komme til at synes bedre om hin.  
Daa vil jeg kunne, er der utvoklet for et alvor-  
ligt og godt Bogen. - I saa er jeg lærdig;  
hils alle, og har det godt besigt. Med Venlig Huse